ผลกระทบของต้นทุนทางจิตวิทยาต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ

The Effect of Psychological Capital on Young Start-up Entrepreneurial Orientation of BBA Students

Received:	*March*	*22, 2019*
Revised:	*July*	*12, 2019*
Accepted:	*July*	*15, 2019*

ธาดาธิเบศร์ ภูทอง (Thadathibesra Phuthong)*
วรรัตน์ ศุภมงคลชัย (Worarat Suphamongkhonchai)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลกระทบของปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่บวกที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และ 2) ผลกระทบของปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การมองโลกในแง่บวก การรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณทำการวิจัยเชิงประจักษ์ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 240 คน โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จากนั้นทำการวิเคราะห์โมเดลการวัด และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างก่อนการทำการตรวจสอบสมมติฐานด้วยวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติแบบเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (Partial Least Square: PLS) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SmartPLS

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่บวกส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ การรับรู้ถึงความสามารถของตนเองยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยการมองโลกในแง่บวกมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลทางตรงต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ในขณะที่ความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และการมองโลกในแง่บวกไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โมเดลสมการโครงสร้างสามารถอธิบายผลของการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้าน

* อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, อีเมล์: thadathibes@ms.su.ac.th
Lecturer in Faculty of Management Science, Silpakorn University, E-mail: thadathibes@ms.su.ac.th
** นักศึกษาหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Student's Bachelor of Business Administration Program of Business Management and English, Faculty of Management Science, Silpakorn University

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

บริหารธุรกิจ ได้ร้อยละ (R^2 =25.70 ,R^2_{adj}=24.40) จากผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาหน่วยบ่มเพาะธุรกิจ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเพิ่มระดับของการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยผ่านการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เกิดจากการมองโลกในแง่บวก

คำสำคัญ : ต้นทุนทางจิตวิทยา การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ นักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ

Abstract

This research aims to study 1) the effect of psychological capital factor in optimism on self-efficacy; and 2) the effect of psychological capital factor in work passion, flexibility, optimism and self-efficacy on young start–up entrepreneurial orientation. The quantitative survey research method is used for this study and the research tool is a questionnaire to collect data from 240 BBA students as the sample size by convenience sampling. Then analysis the measurement model and structural equation modeling before hypotheses testing by Partial Least Square Structural Equation Modeling (PLS-SEM) with SmartPLS software.

The results found that the psychological capital factor in optimism had positively effects on self-efficacy. Moreover, the self-efficacy had the most influential factor that positively effects on young start–up entrepreneurial orientation of BBA students. Which the optimism directly affected self-efficacy and indirectly influenced young start–up entrepreneurial orientation of BBA students. In addition the self-efficacy directly affected young start–up entrepreneurial orientation of BBA students. While the work passion, flexibility and optimism did not directly affect the young start–up entrepreneurial orientation. The structural equation model can explain young start–up entrepreneurial orientation of BBA students at 25.70 percent (R^2=0.257, R^2adj=0.244). The results of this research are beneficial to educational institution, business incubator and stakeholder to increase the young start–up entrepreneurial orientation of BBA students through the self-efficacy by optimism.

Keywords: Psychological Capital, Young Start–up Entrepreneurial Orientation, BBA Students

บทนำ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความทันสมัยสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้นกว่าสมัยก่อน จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนและกำหนดทิศทางโลกในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบในการใช้ชีวิตของคนในสังคม การประกอบอาชีพที่ต้องใช้เทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเข้ามาช่วยขับเคลื่อน หรือในการแข่งขันในโลกของธุรกิจก็ตาม (Marketingoops.com, 2560) ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีทั้งสิ้น ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังก้าวข้ามจากยุคไทยแลนด์ 3.0 ไปสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเศรษฐกิจถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ทำให้เกิดรูปแบบใหม่ในการดำเนินธุรกิจ ที่เรียกว่า ธุรกิจสตาร์ทอัพ

ธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นองค์กรขนาดเล็กที่เริ่มต้นจากการรวมตัวกันของบุคคลจำนวนไม่มากตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป โดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ เพื่อดำเนินธุรกิจโดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างสรรค์จากนวัตกรรมใหม่ผ่านการลงทุนจากนักลงทุนซึ่งจะเข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด (Ries, 2011; Blank & Dorf, 2012; Sasin Management Consulting, 2016; Wings, 2016) ในประเทศที่กำลังพัฒนาบทบาทของธุรกิจสตาร์ทอัพจะค่อนข้างแตกต่างจากประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างมาก อาทิเช่น ในประเทศบราซิลมีธุรกิจสตาร์ทอัพที่เริ่มต้นธุรกิจแล้วไม่ประสบความสำเร็จมากถึงร้อยละ 50 และได้รับการลงทุนจาก 6,450 นักลงทุนเพียงแค่ประมาณร้อยละ 25 จากการประมาณการประเทศบราซิลมีธุรกิจสตาร์ทอัพประมาณ 10,000 ธุรกิจ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากปี 2012 ประมาณ 2 พันล้านดอลล่าสหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) ประมาณร้อยละ 0.4 ทั้งนี้จากมุมมองของปริมาณความเคลื่อนไหวทางการเงินผลกระทบของเหล่านั้นในระบบเศรษฐกิจยังไม่มากนัก อย่างไรก็ตามธุรกิจเหล่านั้นยังคงให้บริการโซลูชั่น (Solutions) ที่ไม่ได้เป็นพื้นฐานมาจากเทคโนโลยีและนวัตกรรม แต่มีผลกระทบกับสังคม ยกตัวอย่างเช่น บริษัท Easy Taxi ซึ่งพัฒนานวัตกรรมแอพพลิเคชันบนโทรศัพท์เคลื่อนที่สำหรับประชาชนในการใช้บริการรถแท็กซี่ (Taxi) ด้วยความปลอดภัยและความรวดเร็วที่มากกว่าปกติ รวมถึงคุณภาพการบริการและการลดผลกระทบในด้านลบของเครือข่ายที่ให้บริการทางด้านการคมนาคมของประเทศที่มีปัญหาอย่างมาก (Moroni et al., 2015) ในขณะที่ประเทศเวียดนามซึ่งมีระบอบการปกครองแบบคอมนิวนิสต์ ก็เกิดกระแสการตื่นตัวในธุรกิจสตาร์ทอัพเช่นเดียวกัน และยังถือว่าเวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศที่มีศักยภาพและทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการเติบโตของธุรกิจสตาร์ทอัพ กล่าวคือ ประชากรเวียดนามมีทักษะด้านการอ่านเขียนและคณิตศาสตร์ในระดับสูง ทำให้มีความเหมาะสมสำหรับการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพในกลุ่มโปรแกรมเมอร์ขึ้นมา นอกจากนี้ยังมีตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่ใกล้เคียงกับประเทศไทยและฟิลิปปินส์ รวมทั้งมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูงเช่นเดียวกับลาวและกัมพูชา ขณะที่ต้นทุนอื่น ๆ รวมทั้งอัตราค่าแรงยังอยู่ในระดับต่ำ ทำให้บริษัทที่ตั้งขึ้นใหม่มีค่าใช้จ่ายไม่มากนักเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ส่งผลให้เวียดนามมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพให้สามารถรองรับวัฒนธรรมสมัยใหม่ของเวียดนามได้เป็นอย่างดี เช่น บริษัท WisePass ซึ่งเป็นผู้พัฒนาแอพพลิเคชั่นที่ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยสามารถเชื่อมโยงผู้ใช้งานกับร้านอาหารหรือบาร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อหาส่วนลดหรือโปรโมชั่นสำหรับร้านอาหารเหล่านั้น และในอนาคตยังมีแผนที่จะขยายธุรกิจไปยังประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียนหลายประเทศอีกด้วย โดยปัจจัยแห่งความสำเร็จของบริษัทเป็นผลมาจากการสนับสนุนขององค์กรในประเทศที่เรียกว่า Vietnam Innovative Startup Accelerator (VIISA) ซึ่งได้มีการร่วมลงทุนกับบริษัทสตาร์ทอัพของ

เวียดนาม จำนวน 11 แห่ง และยังมีพันธมิตรทางธุรกิจอยู่ในต่างประเทศ เช่น ยูเครน เกาหลีใต้ และฝรั่งเศส เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นผลมาจากการที่รัฐบาลเวียดนามได้ออกกฎหมายใหม่เพื่อสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพโดยตรง และมีผลบังคับใช้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ปี 2560 โดยกฎหมายใหม่นี้เน้นที่การให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งในด้านพื้นที่สำนักงาน อุปกรณ์ การฝึกอบรม และเงินกู้ดอกเบี้ยที่ต่ำอีกด้วย จึงเป็นผลให้ธุรกิจสตาร์ทอัพในเวียดนามมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักจากทั่วโลก (Voathai.com, 2017)

สำหรับธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยเริ่มเกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2555 และมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จากการสำรวจของ Techsauce (2016) เมื่อสิ้นปี พ.ศ. 2558 พบว่า มีจำนวนธุรกิจสตาร์ทอัพที่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินมากกว่า 59 ธุรกิจ และมีการระดมทุนไปแล้วมากกว่า 86 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 3,000 ล้านบาท ทำให้เกิดการตื่นตัวของธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยในอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยสังเกตได้จากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของธุรกิจใหม่ ๆ การเพิ่มขึ้นของนักลงทุนในรูปแบบขององค์กร การเกิดขึ้นของสื่อสำหรับธุรกิจที่จัดตั้งใหม่ การจัดงานนิทรรศการสัมมนาเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ หลักสูตรการศึกษาอบรมที่เน้นเรื่องการพัฒนาผู้ประกอบการหน้าใหม่ ซึ่งสนับสนุนธุรกิจเกิดใหม่ทุกรูปแบบ และการเกิดขึ้นของพื้นที่สำหรับการทำงานร่วมกัน (Co-Working Space) เป็นต้น กอปรกับในปัจจุบันคนรุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาเริ่มให้ความสนใจเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพมากขึ้น ดังนั้น ธุรกิจสตาร์ทอัพจึงเป็นแนวคิดธุรกิจรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับยุคของไทยแลนด์ 4.0 และไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ว่าธุรกิจประเภทสตาร์ทอัพเป็นธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่เพื่อรองรับธุรกิจทางด้านไอที รวมถึงการมุ่งเน้นทำธุรกิจให้เติบโตได้อย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น สามารถสร้างรายได้ตอบแทนเป็นจำนวนมาก และยังเป็นธุรกิจที่เกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะอยู่ในรูปแบบของแอปพลิเคชั่นต่าง ๆ เช่น Apple, Google และ Facebook ล้วนเป็นธุรกิจสตาร์ทอัพมาก่อน ส่งผลให้ธุรกิจสตาร์ทอัพนั้น ได้เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากในวงการธุรกิจในปัจจุบันและเป็นที่น่าจับตามอง อีกทั้งเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพที่มีความน่าสนใจสำหรับคนรุ่นใหม่ที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีดิจิทัล (Rachmawan et al., 2015) เนื่องจากสามารถเริ่มต้นโดยใช้ต้นทุนและแรงงานไม่มากนัก เน้นการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างโอกาสทางธุรกิจ อีกทั้งธุรกิจสตาร์ทอัพยังถูกตั้งให้เป็นธุรกิจที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีส่วนสำคัญในการเปลี่ยนโลกของธุรกิจ อันเนื่องจากสถานการณ์ของภาคธุรกิจในปัจจุบันยังคงเป็นโมเดลหรือรูปแบบของธุรกิจแบบดั้งเดิมที่เริ่มมีบทบาทในภาคธุรกิจน้อยลง (ปานระพี รพิพันธุ์, 2560) เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ทั้งในเรื่องของพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป เทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากขึ้น การแข่งขันจากประเทศอื่น ๆ ในตลาดโลก และการเข้ามาของธุรกิจสตาร์ทอัพโดยผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความรู้ ความสามารถที่หลากหลาย มีความคิดที่แปลกใหม่ สามารถนำเครื่องมือที่มีความทันสมัยเข้ามาช่วยในการทำธุรกิจ และกล้าคิด กล้าลองทำธุรกิจในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการประกอบธุรกิจแบบดั้งเดิม

แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychological Capital: PsyCap) เป็นแนวคิดที่ศึกษาในเรื่องของการสร้างความสุขให้กับชีวิตเพื่อตอบสนองเป้าหมายสูงสุดในการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความน่าสนใจศึกษาและค้นหาคำตอบเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวก นั้น มีกระบวนการศึกษาวิจัยที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ มีงานวิจัยรองรับ สามารถอ้างอิงได้ และมีแนวทางปฏิบัติที่เป็น

ตัวอย่างชัดเจน สำหรับการนำมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเป็นผู้ประกอบธุรกิจ อีกทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้กับบุคคลทั่วไปที่มีความหลากหลายไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มบุคคล โดยต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกนั้นประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ คือ ความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การมองโลกในแง่บวก และการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยจากการศึกษาของ Luthans et al. (2007) พบว่า ต้นทุนจิตวิทยาเชิงบวกนั้นมีพื้นฐานมาจากแนวคิดเรื่องพฤติกรรมในเชิงบวกขององค์การ (Positive Organizational Behavior: POB) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาขีดความสามารถทางจิตวิทยาของมนุษย์ในเชิงบวก โดยขีดความสามารถทางจิตวิทยาเหล่านี้ ต้องสามารถวัดออกมาและพัฒนาได้ โดยใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการหรือใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิผลเป็นผลให้บุคคลที่มีความต้องการในการเริ่มต้นสร้างธุรกิจใหม่ของตนเองเกิดทัศคติที่ดีต่องานและธุรกิจที่ตนเองกำลังเริ่มต้นดำเนินการเกิดการยอมรับทำให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย อีกทั้งยังส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำธุรกิจ ให้มีความมุ่งมานะ พยายามในการเริ่มต้นทำธุรกิจ และมีความสามารถในการเผชิญเพื่อฝ่าฟันกับปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างไม่ย่อท้อเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจได้ตามเป้าหมายที่วางเอาไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงเป็นเรื่องที่สำคัญและน่าสนใจในการศึกษาถึงผลกระทบของต้นทุนทางจิตวิทยาด้านต่าง ๆ ที่มีต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ซึ่งผลวิจัยเป็นการแสดงข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ เพื่อให้ได้ผู้ประกอบการที่มีคุณสมบัติด้านต้นทุนทางจิตวิทยาที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและ เกิดแรงจูงใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ที่สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย ต้นทุนทางจิตวิทยาเชิงบวกในการพัฒนาทักษะและศักยภาพในการบริหารจัดการ การวางกลยุทธ์ทางธุรกิจ ในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการประยุกต์ใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการทางธุรกิจแบบเดิมเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาด้านการมองโลกในแง่บวกที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

2. เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การมองโลกในแง่บวก การรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ

ทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมจะเป็นการทบทวนไปทีละตัวแปรและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความมุ่งมั่นในการทำงาน (Work Passion) หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการทำงาน ทั้งด้านอารมณ์ (Affection) และกระบวนความคิด (Cognition) ที่เกิดขึ้น และนำไปสู่ความสำเร็จในการทำงาน อีกทั้งยังเป็นลักษณะของบุคคลที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบ เอาใจใส่และตั้งใจทำงานที่ตนเองได้รับการมอบหมายอย่างเต็มที่ (Krueger, 1993) ด้วยความเพียรพยายาม อดทน ทุ่มเท ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคที่ได้พบเจอ

ระหว่างการทำงาน เพื่อให้งานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง มีการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของตนเองอยู่สม่ำเสมอเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีขึ้นในครั้งถัดไป (Stajkovic & Luthans, 1998; Seligman, 2002)

การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (Flexibility) หมายถึง การบุคคลพร้อมที่จะเผชิญหน้า ยอมรับ เข้าใจ และสนับสนุน (Masten & Reed, 2002; Luthans, 2002) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นที่เป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือตนเอง พร้อมทั้งสามารถปรับตัวและมีการเสนอแนวความคิดหรือวิธีการทำงานให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี โดยยังรักษาประสิทธิภาพของการทำงานไว้ได้ เช่น การปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับเจ้านายคนใหม่ หรือการปรับตัวในการทำงานรูปแบบใหม่ (Peterson & Luthans, 2003; Luthans et al., 2007) บุคคลที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้นั้น จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้ง่ายยิ่งขึ้น เป็นที่รัก และที่รู้จักของบุคคลที่ได้พบเจอ ทำให้เกิดสิ่งที่ดีในชีวิตตามมา

การมองโลกในแง่บวก (Optimism) หมายถึง การคิดและการรู้สึกว่าชีวิตเต็มไปด้วยเรื่องราวที่ดี เรื่องราวที่มีความสุข สนุกสนาน บุคคลที่มองโลกในแง่บวกจะเกิดความเครียดได้น้อย เป็นคนมีความมั่นใจ (Youssef & Luthans, 2007; Luthans et al., 2007) เป็นบุคคลที่มีจิตใจดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความหวังว่าจะต้องมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในอนาคต จะช่วยให้ผ่านพ้นสถานการณ์อันเลวร้ายไปได้ และช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Seligman, 1998) เมื่อชีวิตของบุคคลกลุ่มนี้เกิดปัญหาหรือล้มเหลว ก็จะมองไปในทางที่ดีว่าตนเองสามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ซึ่งทำให้เข้าใกล้ความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้นไปอีก

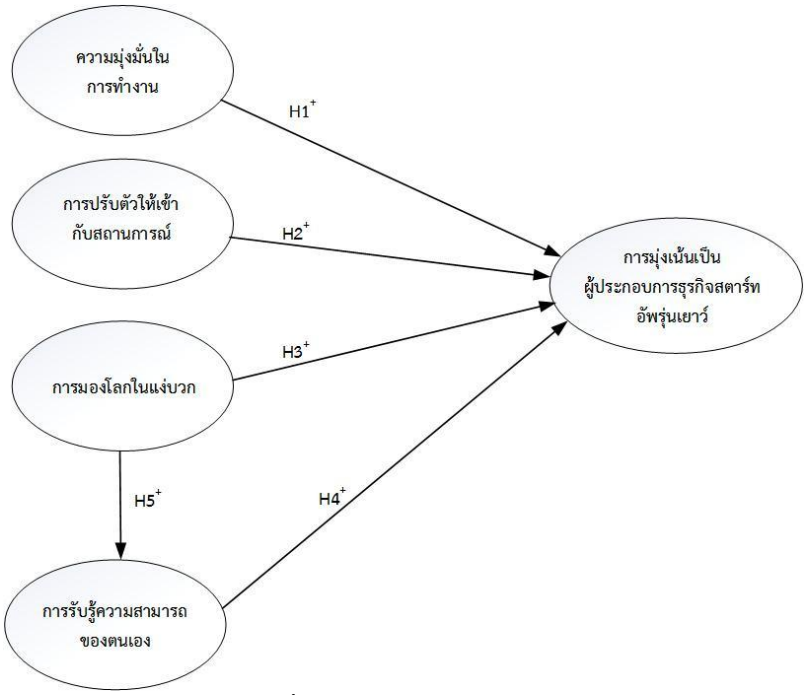
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) หมายถึง ความเชื่อของบุคคลในการรับรู้ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับวิธีการคิด การทำงาน อารมณ์ ข้อดีข้อเสีย หรือศักยภาพที่ตนเองสามารถทำได้ (Barry, 1987) และมีความเชื่อว่าตนเองมีความสามารถที่จะดำเนินการตามแนวทางในการปฏิบัติของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางเอาไว้ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถตนสูง จะช่วยให้ประสบความสำเร็จและเมื่อเผชิญกับปัญหาที่ท้าทายหรืออุปสรรคจะใช้ความพยายาม อดทน และไม่ย่อท้อต่อปัญหาที่เจอ ทำให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จได้ (Rachmawan et al., 2015)

การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (Young Start-up Entrepreneurial Orientation) หมายถึง รูปแบบการตัดสินใจ การปฏิบัติ กระบวนการ และพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ในตลาดเป้าหมายใหม่ โดยการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สร้างสรรค์จากนวัตกรรมใหม่ ๆ ผ่านการลงทุนจากนักลงทุนซึ่งจะเข้ามามีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งเพื่อให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด (Lumpkin & Dess, 1996; Wiklund & Shepherd, 2003; Walter et al., 2006) ซึ่งการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการจัดว่าเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ (Wang, 2008)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของต้นทุนทางจิตวิทยาต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยผู้วิจัยได้นำทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) และทฤษฎีการกระทำที่มีเหตุผล (Theory of Reasoned Action) มา

ทำการศึกษาร่วมกันในบริบทของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยด้านความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การมองโลกในแง่บวก การรับรู้ความสามารถของตนเอง และการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถนำมาสร้างกรอบงานวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานงานวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยข้างต้น สามารถนำมาสร้างสมมติฐานงานวิจัยได้ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สมมติฐานงานวิจัย

สมมุติฐาน	รายละเอียด
H1	ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์
H2	การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์
H3	การมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์
H4	การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์
H5	การมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

วิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งภายหลังจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จึงนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ หลังจากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง และทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ

กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้การทดสอบสมมติฐาน และการวิเคราะห์ผลการวิจัยด้วยแบบจำลองเชิงโครงสร้าง (SEM) ซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์คำนวณได้จากการกำหนดอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างตามจำนวนพารามิเตอร์ หรือตัวแปรตามสูตรของ Hair et al. (2010) ที่ได้กล่าวว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการใช้สถิติการวิเคราะห์พหุตัวแปรควรมีจำนวนอย่างน้อย 5-10 เท่าของดัชนีชี้วัด ในการศึกษาวิจัยมีแบบสอบถาม 24 ข้อ จำนวนกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจึงควรมีประมาณ 240 ตัวอย่าง แต่จากงานวิจัยของ Boomsma & Hoogland (2001) กล่าวว่า “การวิเคราะห์โดยใช้ SEM การมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่า 240 คน ถือว่าเพียงพอที่จะหลีกเลี่ยงการเกิดปัญหาการไม่บรรจบกัน (Non Convergence) ได้” ดังนั้น ผู้วิจัย จึงใช้ 240 ตัวอย่าง ตามจำนวนขั้นต่ำที่กำหนดไว้ ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามออนไลน์ ประกอบด้วยชุดคำถาม 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับผลกระทบของต้นทุนทางจิตวิทยาต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 24 ข้อคำถาม โดยมาตรวัดที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้คือ มาตรวัด 5 ระดับ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยมีการทดสอบเครื่องมือ โดยทดสอบความเหมาะสม (Pre-Test) ของแบบสอบถามงานวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อประเมินถึงความเข้าใจและความง่ายของคำถามหลังจากปรับปรุงแบบสอบถามแล้วทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา พบว่าทุกข้อนั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.86 และทำการเก็บข้อมูลเพื่อทดสอบความเหมาะสมเบื้องต้น (Pilot Test) กับกลุ่มตัวอย่างอีก 30 คน โดยทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach’s alpha) ใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.6 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ จึงถือว่าค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดยอมรับได้ (Hair et al., 2010) ทั้งนี้ตัวแปร RCE4 (ท่านมักจะจัดการปัญหาในสถานที่ทำงานได้ ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง) และ OS5 (ท่านมักจะประสบกับปัญหาอยู่บ่อยครั้ง และไม่สามารถหาทางแก้ปัญหาได้) มีค่าไม่ถึงเกณฑ์จึงตัดออกไป และคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Item-Total Correlation) ได้ระหว่าง 0.668 - 0.911 รวมทั้งการปรับปรุงคำถามอีกครั้ง เพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาปัจจัยทั้งหมดที่ต้องการศึกษาก่อนการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้จะทำการเก็บตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูล โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมกราคม 2562 ถึง กุมภาพันธ์ 2562

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยเป็นเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Comparative Design) ใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน (A Partial Least Square Structural Equation Modeling) ด้วยโปรแกรม SmartPLS 3.0 (Ringle et al., 2015) ซึ่งมีความยืดหยุ่นทางด้านการยอมรับเชิงโครงสร้างมากกว่า รวมถึงเหมาะกับการวิจัยที่มีการพัฒนากรอบการวิจัยใหม่ ๆ ที่อาจยังไม่มีทฤษฎีหรืองานวิจัยเชิงประจักษ์รองรับ (Lin et al., 2014) และมีความยืดหยุ่นสำหรับการกระจายของข้อมูลที่ไม่ต้องเป็นการแจกแจงแบบปกติ (Blome et al., 2014) รวมถึงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างซึ่งไม่จำเป็นต้องมีจำนวนมาก (Peng & Lai, 2012) โดยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างมี 2 รูปแบบ คือ

1. การวิเคราะห์โมเดลการวัด

1.1 การประเมินความเชื่อมั่นของตัวแปรโดยการคำนวณค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Indicator Loadings) ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Hair et al., 2014)

1.2 การประเมินความสอดคล้องภายในของตัวแปรสังเกตได้ (Internal Consistency) โดยการคำนวณค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) ซึ่งควรมีค่ามากกว่า 0.70 (Hair et al., 2014)

1.3 การประเมินความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) โดยการคำนวณค่าความแปรปรวนเฉลี่ยขององค์ประกอบที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) ซึ่งควรมีค่าอย่างน้อย 0.50 (Hair et al., 2014)

1.4 การประเมินความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) เพื่อแสดงว่าตัวแปรในแต่ละโมเดลการวัดสามารถชี้วัดองค์ประกอบได้เฉพาะโมเดลการวัดของตัวเอง พิจารณาจากค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยขององค์ประกอบที่สกัดได้ ควรมีค่าสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ (Fornell & Larcker, 1981)

2. การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

2.1 การวิเคราะห์คุณภาพรวมของโมเดล โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of Determination: R^2) และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการทำนายที่ปรับแล้ว (R^2adj) ซึ่งหากมีค่าต่ำกว่า 0.25 แสดงว่าโมเดลมีคุณภาพต่ำ หากมีค่าตกอยู่ประมาณ 0.50 แสดงว่ามีคุณภาพปานกลาง และหากมีค่าตั้งแต่ 0.75 ขึ้นไป แสดงว่ามีคุณภาพสูง (Hair et al., 2014)

2.2 การวัดจากค่าการทำนายความแม่นยำของรูปแบบเส้นทาง (Cross-Validated Redundancy; Q^2) ซึ่งควรมีค่ามากกว่าศูนย์ โดยถ้าค่า Q^2 มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.02 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ ในขณะที่ Q^2 มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.15 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และหากค่า Q^2 มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.35 หมายถึง มีความสัมพันธ์ระดับสูง (Hair et al., 2013)

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

2.3 การวิเคราะห์ผลกระทบต่อความแม่นยำในการทำนาย (Effect Size หรือ f^2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย (Predictor) และตัวแปรตอบสนอง (Response) ต้องมีค่า f^2 มากกว่า 0.02 ในขณะที่ค่า f^2 มากกว่าหรือเท่ากับ 0.02 หมายถึง มีผลกระทบต่อความแม่นยำในการทำนายต่ำ ถ้าหากค่า f^2 มากกว่าหรือเท่ากับ 0.15 หมายถึง มีผลกระทบต่อความแม่นยำในการทำนายปานกลาง และหากค่า f^2 มากกว่าหรือเท่ากับ 0.35 หมายถึง มีผลกระทบต่อความแม่นยำในการทำนายสูง (Hair et al., 2013)

2.4 การวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลรวม (Total Effect) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient: β) ซึ่งควรมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.10 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 72.73 กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 60.40 ส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลระหว่าง 5,000 – 8,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42.10 ส่วนใหญ่กลุ่มคนในครอบครัวไม่มีพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 55.40 และนิยมใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบของเว็บไซต์อินสตาแกรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.70 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์โมเดลการวัด

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ค่าน้ำหนักทุกตัวแปร โดยพิจารณาได้จากค่าน้ำหนักที่ควรจะมีค่าสูงกว่า 0.70 จากตารางที่ 2 พบค่าน้ำหนักระหว่าง 0.731 - 0.890 และความสามารถอธิบายของแต่ละตัวแปรพิจารณาจากค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรที่ต้องมีค่าสูงกว่า 0.50 หรือหมายถึงตัวแปรดังกล่าวสามารถอธิบายปรากฏการณ์ได้มากกว่าร้อยละ 50 พบว่าตัวแปรทุกตัวผ่านเกณฑ์ดังกล่าว โดยสามารถอธิบายได้สูงสุดร้อยละ 92.20 และอธิบายได้ต่ำสุดร้อยละ 71.70 เมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) พบว่าแต่ละองค์ประกอบมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ 0.70 มีค่าระหว่าง 0.841 - 0.939 ขณะเดียวกันการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) โดยการพิจารณาค่าความแปรปรวนเฉลี่ยขององค์ประกอบที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) ของแต่ละองค์ประกอบที่ต้องผ่านเกณฑ์ 0.50 พบว่ามีค่าระหว่าง 0.605 - 0.719 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันภายในและสามารถอธิบายรูปแบบการวัดในองค์ประกอบของตนได้ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าน้ำหนักตัวแปร ค่าความเชื่อมั่นของตัวแปร ค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ และความเที่ยงตรงเชิงเหมือน

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก	t Statistics	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ	ความเที่ยงตรงเชิงเหมือน
ความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE)	HE1	0.822	29.709*	0.837	0.884	0.605
	HE2	0.754	20.902*			
	HE3	0.760	15.932*			
	HE4	0.812	24.692*			
	HE5	0.736	14.435*			
การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC)	RCE1	0.808	16.125*	0.717	0.841	0.638
	RCE2	0.795	17.276*			
	RCE3	0.793	17.680*			
การมองโลกในแง่บวก (OS)	OS1	0.731	22.267*	0.762	0.848	0.583
	OS2	0.778	23.339*			
	OS3	0.796	23.592*			
	OS4	0.748	17.759*			
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF)	SEF1	0.808	27.304*	0.846	0.890	0.619
	SEF2	0.790	27.153*			
	SEF3	0.806	21.951*			
	SEF4	0.796	33.201*			
	SEF5	0.733	20.689*			
การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI)	STI1	0.799	25.762*	0.922	0.939	0.719
	STI2	0.848	34.201*			
	STI3	0.868	35.405*			
	STI4	0.877	36.980*			
	STI5	0.890	49.139*			
	STI6	0.803	21.439*			

*หมายเหตุ * t-value ≥ 2.58 (significance level = 1%)*

ตารางที่ 3 ค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยขององค์ประกอบที่สกัดได้

องค์ประกอบ	Correlation Matrix				
	HE	OS	REC	SEF	STI
ความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE)	***0.778***				
การมองโลกในแง่บวก (OS)	0.590	***0.764***			
การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC)	0.539	0.675	***0.799***		
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF)	0.578	0.648	0.655	***0.787***	
การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI)	0.370	0.302	0.305	0.491	***0.848***

จากตารางที่ 3 ค่ารากที่สองของค่าความแปรปรวนเฉลี่ยขององค์ประกอบที่สกัดได้สูงกว่าค่าความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น องค์ประกอบความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE) มีค่ารากที่สองของ AVE เท่ากับ 0.778 ซึ่งสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบอื่นที่มีค่าระหว่าง 0.370 - 0.590 การมองโลกในแง่บวก (OS) มีค่ารากที่สองของ AVE เท่ากับ 0.764 ซึ่งสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบอื่นที่มีค่าระหว่าง 0.302 – 0.675 และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC) มีค่ารากที่สองของ AVE เท่ากับ 0.799 ซึ่งสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ขององค์ประกอบอื่นที่มีค่าระหว่าง 0.305 – 0.655 เป็นต้น ดังนั้น โมเดลดังกล่าวจึงมีความตรงเชิงจำแนกและสามารถนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างได้

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง จะต้องมีการทดสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ขององค์ประกอบทำนายที่จะต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (VIF) ควรมีค่าต่ำกว่า 5.00 (Hair et al., 2011) ซึ่งเมื่อพิจารณาตารางที่ 5 พบว่า องค์ประกอบทำนายมีค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวนระหว่าง 1.408 – 2.845 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด หมายความว่าโมเดลสมการโครงสร้างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ไม่เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุขององค์ประกอบภายนอกดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ภาวะร่วมเส้นตรงเชิงพหุขององค์ประกอบภายนอก

องค์ประกอบทำนาย	VIF
ความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE)	1.753
การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC)	1.408
การมองโลกในแง่บวก (OS)	1.577
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF)	1.802
การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI)	2.845

การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานสำหรับการประเมินตัวแบบเชิงโครงสร้างด้วยวิธี PLS-SEM จะใช้การทดสอบ การมีนัยสำคัญทางสถิติของพารามิเตอร์ด้วยกระบวนการ Bootstrapping นั้นจะใช้การทดสอบสมมติฐานที่มีเขตการปฏิเสธสองทาง (two-tailed) โดยสัมประสิทธิ์มีระดับนัยสำคัญ 0.05 คือ $p < 0.05$ และ t-Statistics มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 1.96 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลสนับสนุนสมมติฐานงานวิจัยโดยสามารถอธิบายตามกลุ่มความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความมุ่งมั่นในการทำงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.162 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.084 ค่าสถิติที (t-statistics) เท่ากับ 1.940 ซึ่งค่าสถิติทีต่ำกว่าค่าวิกฤต (1.96) และ P-value มีค่า 0.053 แสดงให้เห็นว่าความมุ่งมั่นในการทำงานไม่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ดังนั้น จึงทำให้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์เป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -0.043 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.101 ค่าสถิติที (t-statistics) เท่ากับ 0.430 ซึ่งค่าสถิติทีต่ำกว่าค่าวิกฤต (1.96) และ P-value มีค่า 0.667 แสดงให้เห็นว่าการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ไม่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ดังนั้น จึงทำให้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 การมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ -0.070 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.089 ค่าสถิติที (t-statistics) เท่ากับ 0.777 ซึ่งค่าสถิติทีต่ำกว่าค่าวิกฤต (1.96) และ P-value มีค่า 0.437 แสดงให้เห็นว่าการมองโลกในแง่บวกไม่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ดังนั้น จึงทำให้ปฏิเสธสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.471 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.093 ค่าสถิติที (t-statistics) เท่ากับ 5.078 ซึ่งค่าสถิติทีสูงกว่าค่าวิกฤต (1.96) และ P-value มีค่า 0.000 แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ดังนั้น จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานที่ 4 คือ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ อย่างมีนัยสำคัญ

สมมติฐานที่ 5 การมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล (Path Coefficient) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.648 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.035 ค่าสถิติที (t-statistics) เท่ากับ 18.579 ซึ่งค่าสถิติทีสูงกว่าค่าวิกฤต (1.96) และ P-value มีค่า 0.000 แสดงให้เห็นว่าการมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังนั้น จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 คือ การมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยที่ส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการทดสอบสมมติฐานข้างต้น สามารถสรุปผลได้ดังรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์อิทธิพลขององค์ประกอบ และการทดสอบสมมติฐาน

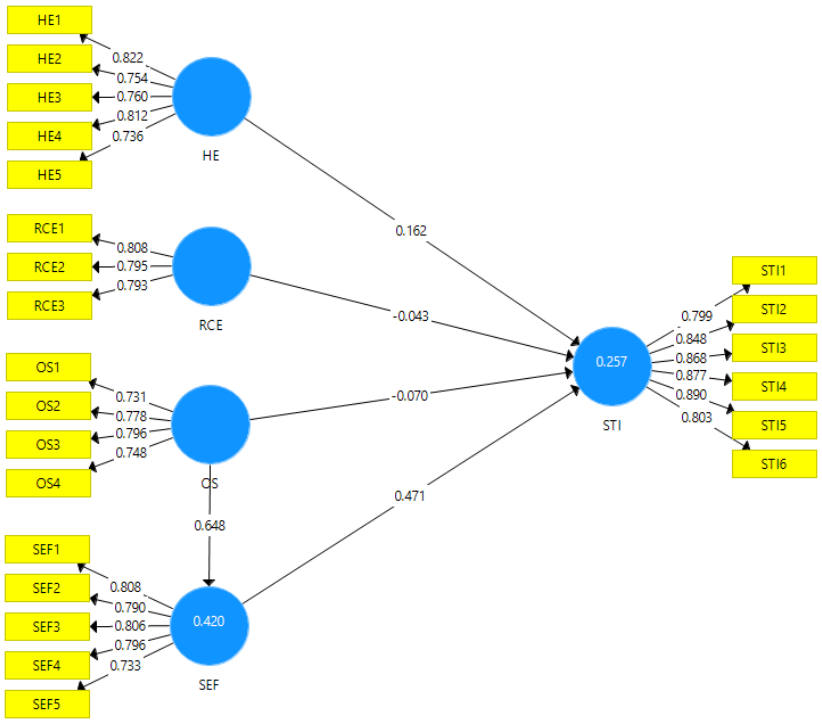
สมมติฐาน	Path	Path Coefficient	S.D.	t Statistics	*p*-Value	ผลการทดสอบ
H1	ความมุ่งมั่นในการทำงาน --> การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์	0.162	0.084	1.940	0.053	ไม่สนับสนุน
H2	การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ --> การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์	-0.043	0.101	0.430	0.667	ไม่สนับสนุน
H3	การมองโลกในแง่บวก --> การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์	-0.070	0.089	0.777	0.437	ไม่สนับสนุน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สมมติฐาน	Path	Path Coefficient	S.D.	t Statistics	*p*-Value	ผลการทดสอบ
H4	การรับรู้ความสามารถของตนเอง --> การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์	0.471	0.093	5.078*	0.000**	สนับสนุน
H5	การมองโลกในแง่บวก --> การรับรู้ความสามารถของตนเอง	0.648	0.035	18.579*	0.000**	สนับสนุน

**\|t\| >= 1.96, **p-value < 0.001*

รายละเอียดของผลการวิจัยแสดงดังภาพที่ 2 แสดงทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดย Path Coefficient

ภาพที่ 2 โมเดลสมการโครงสร้างกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วนของปัจจัยที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพบว่า การมองโลกในแง่บวกอธิบายความแปรปรวนของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (R^2) ได้ร้อยละ 42.00 และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการทำนายที่ปรับแล้ว (R^2_{adj}) ร้อยละ 41.70 อยู่ในระดับปานกลาง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ การมองโลกในแง่บวก ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ (R^2) ได้ร้อยละ 25.70 และค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการทำนายที่ปรับแล้ว (R^2_{adj}) ร้อยละ 24.40 อยู่ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ ยังยืนยันคุณภาพของสมการโครงสร้างด้วยค่าดัชนีความเหมาะสม (Fit Indexes) ด้วยค่าการทำนายความแม่นยำของรูปแบบเส้นทาง (Cross-Validated Redundancy; Q^2) ซึ่งมีค่ามากกว่าศูนย์ (0.165 – 0.241) โดยในภาพรวมพบว่า คุณภาพของสมการโครงสร้างมีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง ดังแสดงในตารางที่ 7

การวิเคราะห์ผลกระทบต่อความแม่นยำในการทำนาย (Effect Size หรือ f^2) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย (Predictor) และตัวแปรตอบสนอง (Response) 1 คู่ มีผลกระทบอยู่ในระดับสูง ได้แก่ ผลกระทบของการมองโลกในแง่บวก (OS) ต่อความแม่นยำในการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF) (f^2 = 0.723) นอกจากนี้ ยังพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย (Predictor) และตัวแปรตอบสนอง (Response) 2 คู่ มีผลกระทบอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ผลกระทบของความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE) ต่อความแม่นยำในการพยากรณ์การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (f^2 = 0.020) และผลกระทบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF) ต่อความแม่นยำในการพยากรณ์การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (f^2 = 0.138) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย (Predictor) และตัวแปรตอบสนอง (Response) จำนวน 2 คู่ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ ผลกระทบของการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC) ต่อความแม่นยำในการพยากรณ์การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (f^2 = 0.003) และผลกระทบของการมองโลกในแง่บวก (OS) ต่อความแม่นยำในการพยากรณ์การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (f^2 = 0.001) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่า Effect Size

ตัวแปรทำนาย (Predictor)	HE	REC	OS	SEF	STI
ความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE)	-	-	-	-	0.020
การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC)	-	-	-	0.723	0.003
การมองโลกในแง่บวก (OS)	-	-	-	-	0.001
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF)	-	-	-	-	0.138
การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพฯ (STI)	-	-	-	-	-

หมายเหตุ: ค่า f^2 ≥0.02 มีผลกระทบระดับต่ำ; f^2 ≥0.15 มีผลกระทบระดับปานกลาง; f^2 ≥0.35 มีผลกระทบระดับสูง

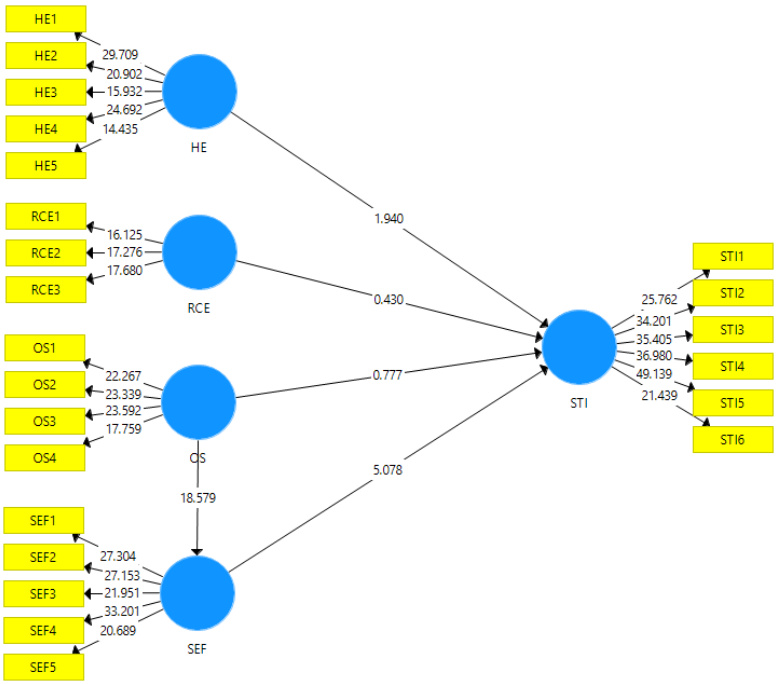
เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลพบว่า การมองโลกในแง่บวก (OS) มีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF) (β=0.648, t=18.579, p=0.000) และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (β=0.305, t=4.767, p=0.000) นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF) ยังมีอิทธิพลทางตรงต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (β=0.471, t=5.078, p=0.000) ในขณะที่การมองโลกในแง่บวก (OS) ความมุ่งมั่นในการทำงาน (HE) และการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ (REC) ไม่มีอิทธิพลทางตรงต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ (STI) (β=-0.070, t=0.777, p=0.437), (β=0.162, t=1.940, p=0.053) และ(β=-0.043, t=0.430, p=0.667) ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลรวม (Total Effect) ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)	ค่าความผันแปร (R^2)	ค่าสัมประสิทธิ์ความถูกต้องของการทำนายที่ปรับแล้ว (R^2adj)	การทำนายความแม่นยำของรูปแบบเส้นทาง (Q^2)	อิทธิพล (Effect)	ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) HE	RCE	OS	SEF
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF)	0.420	0.417	0.241	ทางตรง	-	-	0.648*	-
				ทางอ้อม	-	-	-	-
				รวม	-	-	0.648	-
การมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจฯ (STI)	0.257	0.244	0.165	ทางตรง	0.162	-0.043	-0.070	0.471*
				ทางอ้อม	-	-	0.305*	-
				รวม	0.162	-0.043	0.235	0.471

หมายเหตุ: **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01*

สำหรับการวิเคราะห์ค่าสถิติ t ซึ่งต้องมีนัยสำคัญคือ |t| >= 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ตามภาพที่ 3 เป็นไปตามการอภิปรายผลตามการทดสอบสมมติฐาน โดยการมองโลกในแง่บวกส่งผลเชิงบวกต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองยังส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งผลแสดงค่าสถิติ t ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่วิเคราะห์ได้จากโปรแกรม SmartPLS แสดงค่า t-value

อภิปรายผล

ผลที่ได้รับจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นหรือรุ่นเยาว์ที่มีบุคลิกภาพแบบมองโลกในแง่ดี ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ (Manion, 2003) สามารถสร้างสัมพันธภาพร่วมกับบุคคลอื่นได้โดยง่าย ร่าเริง มีความสุข และพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง จะส่งผลให้เป็นคนที่กล้าคิด กล้าแสดงออก และเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ ๆ เช่น การประกอบการธุรกิจในรูปแบบของสตาร์ทอัพ (Rachmawan et al., 2015) อันเนื่องมาจากการมีความสุขในการเริ่มต้นทำสิ่งต่าง ๆ เพราะมีความเชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำสิ่งนั้นให้ประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี จึงทำให้เกิดแรงจูงใจที่ทำสิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด ปราศจากความเบื่อหน่าย ประกอบกับการมองโลกไปในทิศทางที่ดี ไม่คิดในแง่ลบ และรู้สึกมีความหวังว่าจะต้องมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน จะช่วยทำให้เป็นกลุ่มคนที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้ว่าในอนาคตจะเป็นไปตามที่เราคาดหวังหรือไม่ก็ตามก็จะไม่เกิดความท้อถอยและเบื่อหน่าย ทั้งนี้ เพราะว่ามีความสุข ความพึงพอใจที่ได้ทำงานนั้น ๆ (Layard,, 2005) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tsai et al. (2016) พบว่า บุคคลที่มองโลกในแง่บวกจะทำให้รับรู้ถึง

โอกาสในการเป็นผู้ประกอบการ จะสามารถรับรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจ ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในที่สุด นอกจากนี้ Walker et al. (2013) ยังได้ชี้เห็นว่าการมองโลกในแง่บวกและรับรู้ถึงโอกาสในการเป็นผู้ประกอบการที่มากขึ้นจะทำให้เกิดเป็นทัศนคติเชิงบวกส่งผลต่อความตั้งใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ การรับรู้ความสามารถของตนเองยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ สะท้อนให้เห็นว่าการที่นักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจมีความเชื่อในความสามารถที่จะจัดระเบียบและดำเนินการตามแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งต้องทำโดยอาศัยความรอบรู้ที่มีเข้าช่วยและมีความเชื่ออย่างแข็งแกร่งว่าตนเองจะสามารถประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานในบทบาทต่าง ๆ ในการเป็นผู้ประกอบการได้อีกด้วย ซึ่งจะส่งผลให้เกิดทักษะในการรับรู้ความสามารถตนเองในด้านการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจมากยิ่งขึ้นตาม เป็นผลให้เกิดการมุ่งเน้นในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ตามมาในที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rachmawan et al. (2015) พบว่า การรับรู้ความสามารถตนเองนั้นส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในประเทศอินโดนีเซีย และ Saeed et al. (2015) ที่พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองในการเป็นผู้ประกอบการที่เกิดจากการรับรู้ถึงการสนับสนุนทางการศึกษา รวมถึงแรงจูงใจส่วนบุคคล เช่น การใช้ความสามารถตนเอง การรับรู้ และบทบาทหน้าที่ล้วนส่งผลถึงความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดย Oh & Ha (2013) ได้ชี้ให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถตนเองนั้น ส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งในในการเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์ธุรกิจ นอกจากนี้ Kickul et al. (2008); Zhao et al. (2005) ยังได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงบวกระหว่างการรับรู้ความสามารถตนเอง และความตั้งใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการของกลุ่มเยาวชนเพศหญิง รวมทั้งนักศึกษาด้านการบริหารธุรกิจและด้านจิตวิทยาอีกด้วย

ในขณะที่ความมุ่งมั่นในการทำงาน การปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ และการมองโลกในแง่บวกไม่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มคนวัยรุ่นหรือรุ่นเยาว์ที่มีบุคลิกภาพที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ หรือมีความมุ่งมั่นในการทำงาน มีทัศนคติเชิงบวกในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นอุปนิสัยที่มีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จ มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ เอาใจใส่ และตั้งใจทำงานที่ตนเองได้รับการมอบหมายอย่างเต็มที่ (Krueger, 1993) ไม่ได้มีส่วนสำคัญหรือส่งผลให้เกิดแรงจูงใจที่เป็นกลุ่มบุคคลที่กล้าคิดและกล้าเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ ๆ เช่น การประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ อันเนื่องมาจากบุคลิกภาพของบุคคลที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี หรือมีความมุ่งมั่นในการทำงานทั้งของส่วนตัว และส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือแม้แต่การมองโลกในแง่ดี มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกที่น้อยต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ และไม่ส่งผลให้เกิดความตั้งใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการหรือเริ่มต้นทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพราะยังมีปัจจัยในอีกหลาย ๆ ด้านที่ส่งผลเชิงบวกต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านการมีทัศนคติดี โดยจากการศึกษา

ของ Schwarz et al. (2009) พบว่า การมีทัศนคติที่ดีเป็นปัจจัยในการทำนายความตั้งใจหรือการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการในระดับบุคคล โดย Ho et al. (2011); Baum & Locke (2004) ได้ชี้ให้เห็นว่าความหลงใหลในธุรกิจสตาร์ทอัพ ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลควรมีความรู้สึกที่ดีและมีความสุขเมื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานนั้น ๆ ก็เป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Mueller & Thomas (2001) ความมีนวัตกรรมซึ่งเป็นแนวโน้มในการที่จะสร้างและนำนวัตกรรมมาใช้ในผลิตภัณฑ์ใหม่เป็นแรงจูงใจสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดความตั้งใจในการเริ่มต้นทำธุรกิจเป็นของตนเอง

ดังนั้น เพื่อเพิ่มระดับของการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจให้เพิ่มสูงขึ้น หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรด้านการบริหารธุรกิจ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจของมหาวิทยาลัย และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) เป็นต้น ซึ่งมีความเกี่ยวโดยตรงกับการสร้างผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ จะต้องให้ความสำคัญในการจัดการเรียน การสอน และการฝึกอบรมเพื่อสร้างความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์อัพรุ่นเยาว์ ที่สอดคล้องกับปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถของตนเองที่เกิดจากการมองโลกในแง่บวกของกลุ่มคนวัยรุ่นหรือรุ่นเยาว์ เพื่อเสริมสร้างการรับรู้ความสามารถของบุคคลในประเทศให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น และพัฒนาทักษะด้านการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ผ่านการอบรมให้ความรู้ แนะนำ ให้คำปรึกษา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัยแบ่งเป็นด้านทฤษฎีและด้านการนำไปปฏิบัติ

1. ข้อเสนอแนะด้านทฤษฎี

ผลของงานวิจัยทำให้เกิดการสร้างตัวแบบที่ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยสามารถนำแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางจิตวิทยา (Psychological Capital) และแนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจสตาร์ทอัพ (Theoretical Study on Start-up) มาเป็นกรอบทางการศึกษาการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์สอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต อีกทั้งผลของงานวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อต่อยอดงานวิจัยในอนาคตได้ นอกเหนือจากการมองโลกในแง่บวก การรับรู้ความสามารถของตนเองที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีกหรือไม่ จากการวิเคราะห์ค่าทางสถิติของงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ มีค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.257 ซึ่งค่านี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 25.70 กล่าวอีกนัยหนึ่ง นั่นคือ ยังมีอีกถึงร้อยละ 74.30 ที่อาจจะมีปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากงานวิจัยนี้ที่สามารถนำมาใช้ในการอธิบายการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ได้

2. ข้อเสนอแนะด้านการนำไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะด้านการนำไปปฏิบัติจากงานวิจัยนี้ หน่วยงานหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับธุรกิจได้ โดยแยกออกเป็นมุมมองต่าง ๆ ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยด้านการมองโลกในแง่บวกเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ดังนั้น สถาบันการศึกษา หรือศูนย์บ่มเพาะธุรกิจต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรม เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับข้อดีในการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ที่มีความสอดคล้องกับบุคลิกภาพของกลุ่มคนวัยรุ่นหรือคนรุ่นเยาว์ที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน มีความคิดในเชิงบวกว่าจะมีสิ่งที่ดีเกิดขึ้นในอนาคต ดำเนินชีวิตหรือการทำงานที่มีความสุขเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และพร้อมเรียนรู้ที่จะเริ่มต้นประกอบการธุรกิจสตาร์อัพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้กลุ่มคนวัยรุ่นหรือคนรุ่นเยาว์มีแรงจูงใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ และพัฒนาความสามารถของตนเองในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพที่สร้างนวัตกรรมทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความสร้างสรรค์ที่ดีกว่าผู้ประกอบการแบบดั้งเดิม

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ดังนั้น สถาบันการศึกษา หรือศูนย์บ่มเพาะธุรกิจต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรม รวมถึงการให้คำปรึกษาในข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการก่อต่อตั้งธุรกิจที่ดี เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ ที่มีความสอดคล้องกับบุคลิกภาพของกลุ่มคนวัยรุ่นหรือคนรุ่นเยาว์ที่มีความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง มีความเชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความคิดกล้าลองทำในสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้กลุ่มคนวัยรุ่นหรือคนรุ่นเยาว์เกิดแรงจูงใจในการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่มีความเบื่อหน่าย และพัฒนาความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพที่สร้างนวัตกรรมทางธุรกิจได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ ซึ่งมีความสำคัญเป็นยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในอนาคต

ข้อจำกัดของงานวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาผลกระทบของปัจจัยต้นทุนทางจิตวิทยาต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ โดยเลือกใช้ 4 ปัจจัย จากแนวคิดเกี่ยวกับต้นทุนทางจิตวิทยา (Psychological Capital) มาใช้อธิบายการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งในอนาคตอาจจะมีการใช้ปัจจัยจากแนวคิดหรือทฤษฎีอื่น ๆ เพื่ออธิบายการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น งานวิจัยนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ไม่ได้ศึกษาวิเคราะห์ถึงระดับการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีด้านบริหารธุรกิจ ไม่ได้เก็บข้อมูลใช่ช่วงอายุอื่น ๆ ที่อาจจะต้องมีความซับซ้อนและใช้เวลาในการวิจัยมากยิ่งขึ้น และงานวิจัยดำเนินการวิจัยในประเทศไทย ดังนั้น การนำ

ผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการอ้างอิง ต้องระมัดระวังถึงข้อจำกัดทางด้านประชากรศาสตร์ วัฒนธรรมที่แตกต่างกันซึ่งย่อมส่งผลต่อความคิดเห็นหรือความคาดหวังที่แตกต่างกันไปด้วย

งานวิจัยในอนาคต

การต่อยอดการวิจัยสามารถทำได้ในหลาย ๆ แนวทางดังนี้

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน ด้วยการทำวิจัยแบบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้วิธีเชิงปริมาณเป็นหลัก และใช้วิธีเชิงคุณภาพมาเสริมเพื่อขยายความ และเพิ่มความลุ่มลึกของข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือวิธีการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2. ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่กว้างมากขึ้น โดยขยายไปยังพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่กว้างขึ้นในประเทศไทย เพื่อความชัดเจนของข้อมูลในเชิงความหมาย และปัจจัยเชิงเหตุมากขึ้น และใช้เป็นแนวทางการสนับสนุนการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

3. ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจจะผลต่อการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพรุ่นเยาว์เช่น ปัจจัยทางด้านการศึกษา ปัจจัยด้านแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยด้านวัฒนธรรม เป็นต้น เพื่อให้มีความสามารถในการทำนายที่เพิ่มขึ้น

References

Barry, J. Z. (1987). Self-Efficacy: An Essential Motive to Learn. Contemporary Educational Psychology, 25(1). 82-91.

Baum, J. R., & Locke, E. A. (2004). The Relationship of Entrepreneurial Traits, Skill, and Motivation to Subsequent Venture Growth. Journal of Applied Psychology, 89(4). 587-598.

Blank, S., & Dorf, B. (2012). The Startup Owner's Manual: The Step-by-Step Guide for Building a Great Company: K & S Ranch.

Blome, C.. Hollos, D., & Paulraj. A. (2014). Green procurement and green supplier development: Anteccdents and effects on supplier performance. International Journal of Production Research, 52(1). 32-49.

Boomsma, A., & Hoogland, J. J. (2001). The robustness of LISREL modeling revisited. In R. Cudeck, S. du Toit, & D. Sörbom (Eds.), Structural equation modeling: Present and future: A Festschrift in honor of Karl Jöreskog (pp.139–168). Chicago: Scientific Software International.

Fornell, C., & Larcker, D.F. (1981). Evaluating structural equations with unobservable variables and measurement error. J. Mark. Res., 18(1). 39–50.

Hair Jr, J. F., Hult, G. T. M., Ringle, C., & Sarstedt, M. (2013). A primer on partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM). Sage Publications.

Hair, J. F. (Jr.), Hult, G. T. M., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2014). A Primer on Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM). California, CA: Sage Publications.

Hair, J. F. (Jr.), Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2011). PLS-SEM: Indeed a Silver Bullet. Journal of Marketing Theory and Practice, 19(2). 139-151.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J., & Anderson, R. E. (2010). Multivariate Data Analysis. 7th ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Ho, V. T., Sze-Sze, W., & Chay Hoon, L. (2011). A Tale of Passion: Linking Job Passion and Cognitive Engagement to Employee Work Performance. Journal of Management Studies, 48(1). 26-47.

Kickul, J., Wilson, F., Marlino, D., & Barbosa, S. D. (2008). Are misalignments of perceptions and self-efficacy causing gender gaps in entrepreneurial intentions among our nation's teens?. Journal of Small Business and Enterprise Development, 15(2). 321-335.

Krueger, N.F. (1993). The impact of prior entrepreneurial exposure on perceptions of new venture feasibility and desirability. Entrepreneurship Theory and Practice, 18(1). 5-21.

Layard, R. (2005). Happiness: Lessons from a new science. Couns.Psychot. Res., 6. 302-303.

Lin, T.C., Ku, Y.C., & Huang, Y.S. (2014). Exploring top managers' innovate IT (IT) championing behavior: Integrating the personal and technical contexts. Information and Management, 51(1). 1-12.

Lumpkin, G. T., & Dess, G. G. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. Academy of Management Review, 21(1), 135-172.

Luthans, F. (2002). Positive organizational behavior. Developing and managing psychological strengths. Academy of Management Executive, 16(1). 57-72.

Luthans, F., Yossef, C.M., & Avolio, B.J. (2007). Psychological Capital: Developing the Human Competitive Edge, Oxford: Oxford University Press.

Luthans, F.C., & Youssef, C.M. (2007). Emerging positive organizational behavior. Journal of Management, 33(4). 321-349.

Manion, J. (2003). Joy at work: Creating a positive workplace. J. Nurs. Admin., 33. 652-655.

Marketingoops.com. (2017). ʻapdēt tūalēk phūchai ʻintœ̄net thūa lōk pī sō̜ngphansipcha̍het [Updated the global number of internet users for 2017]. Retrieved February 20, 2019 from https://www.marketingoops.com/reports/behaviors/digital-in-2017-global-overview

Masten, A.S., & Reed, M.J. (2002). Resilience in development. in Snyder, C.R. and Lopez, S. (Eds), Handbook of Positive Psychology, Oxford: Oxford University Press.

Moroni, I., Arruda, A., & Araujo, K. (2015). The design and technological innovation: how to understand the growth of startups companies in competitive business environment. Procedia Manufacturing, 3. 2199-2204.

Mueller, S. L., & Thomas, A. S. (2001). Culture and entrepreneurial potential: A nine country study of locus of control and innovativeness. Journal of Business Venturing, 16(1). 51-75.

Oh, S.-H., & Ha, K.-S. (2013). Effects on Entrepreneurial Intention by Start-up Environment and Self-efficacy Mediated by Fear of Business Failure. The Journal of Digital Policy & Management, 11(8). 143-157.

Peng, D. X., & Lai, F. (2012). Using partial least squares in operations management research: A practical guideline and summary of past research. Journal of Operations Management, 30(2012). 467–480.

Peterson, S.J., & Luthans, F. (2003). The positive impact and development of hopeful leaders. Leadership & Organization Development Journal, 24(1). 26-31.

Rachmawan, A., Lizar, A. A., & Mangundjaya, W. L. H. (2015). The role of parent's influence and self-efficacy on entrepreneurial intention. Journal of Developing Areas, 49(3). 417-430.

Rapipan, R. (2017). Thailand 4.0 prathēt Thai 4.0 khū̄ ʻarai [Thailand 4.0, What is Thailand 4.0?]. Retrieved February 20, 2019 from https://www.it24hrs.com/2017/thailand-4-0/

Ries, E. (2011). The Lean Startup: How Today's The Lean Startup: How Today's Entrepreneurs Use Continuous Innovation to create radically successful Businesses. United States: Crown Business.

Ringle, C. M., Wende, S., & Becker, J.M. (2015). SmartPLS 3. Bönningstedt: SmartPLS. Retrieved February 16, 2019 from http://www.smartpls.com

Saeed, A, Yacine, B, & Ephraim, C. (2015). Political Connections and Leverage: Firm-level Evidence from Pakistan. Managerial and Decision Economics, 36(6). 364–383.

Sasin Management Consulting (2016). thurakit Startup : mō̄den thurakit yuk mai [Startup business: New business models.]. Retrieved March 22, 2019 from https://www.facebook.com/notes/sasin-management-consulting-smc

Schwarz, E. J., Wdowiak, M. A., Almer-Jarz, D. A., & Breitenecker, R. J. (2009). The effects of attitudes and perceived environment conditions on students' entrepreneurial intent: An Austrian perspective. Education & Training, 51(4). 272-291.

Seligman, M.E.P. (1998). Learned Optimism, New York, NY: Pocket Books

Seligman, M.E.P. (2002). Positive psychology, positive prevention, and positive therapy. in Snyder, C.R. and Lopez, S.J. (Eds), Handbook of Positive Psychology, New York, NY: Wiley.

Stajkovic, A.D., & Luthans, F. (1998). Self-efficacy and work-related performance: a meta-analysis. Psychological Bulletin, 124(2). 240-261.

Techsauce. (2016). Thailand Tech Startup Ecosystem Q nưng soṇgphansipc̆het sarup khoṃūn sathiti nai wongkān talo̱t hā pī c̆honthưng patc̆huban [Thailand Tech Startup Ecosystem Q1 2017, Summary of statistics in the industry throughout 5 years to currented]. Retrieved March 22, 2019 from https://techsauce.co /report/thailand tech-startup-ecosystem%E2%80%8B-q1-2017/

Tsai, M.F., Phillips, C.B., Ranaghan, M., Tsai, C.W., Wu, Y., Willliams, C., & Miller, C. (2016). Dual functions of a small regulatory subunit in the mitochondrial calcium uniporter complex. eLife 5(): e15545.

Voathai.com. (2017). wikhroṛ sakkayaphāp " Wīatnām " kap kānkāo sū chuāng thī soṇg khoṇg krasǣ thurakit satāt‘ap [Analyze the potential of "Vietnam" and step into the second phase of the startup business] Retrieved July 10, 2019 from https://www.voathai.com/ a/vietnam-startups/4096488.html

Walker SE, et al. (2013) Yeast eIF4B binds to the head of the 40S ribosomal subunit and promotes mRNA recruitment through its N-terminal and internal repeat domains. RNA, 19(2). 191-207.

Walter, A., Auer, M., & Ritter, T. (2006). The impact of network capabilities and entrepreneurial orientation on university spin-off performance. J Bus Ventur, 21(4). 541–567.

Wang, C. L. (2008). Entrepreneurial orientation, learning orientation, and firm performance. Entrepreneurship Theory and Practice, 635-657

Wiklund, J., & Shepherd, D. (2003). Knowledge-based resources, entrepreneurial orientation, and the performance of small and medium sized business. Strateg Manag J., 24(13). 1307-1314

Wings, L. (2016). Business Model Canvas (phūnthān kān khīan mōdēn thurakit) [Business Model Canvas (Basics of business model writing)]. Retrieved March 22, 2019 from http://www.leaderwings.co/wp-content/uploads/2016/05/Business-Model-Canvas-Ebook.pdf

Youssef, C.M., & Luthans, F.C. (2007). Positive organizational behavior in the workplace: the impact of hope, optimism, and resilience. Journal of Management, 33(5). 774-800.

Zhao, H., Seibert, S. E., & Hills, G. E. (2005). The Mediating Role of Self-Efficacy in the Development of Entrepreneurial Intentions. Journal of Applied Psychology, 90(6). 1265–1272.